

KUNG ASOKAS FJORTON STENEDIKT

1

Denna heliga skrift om Pliktens Lag har nedtecknats på uppdrag av Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen:

I mitt rike får inget djur slaktas till offer, inte heller får några festligheter hållas. Ty i festligheterna ser Hans Heliga och Nådiga Majestät många försyndelser, även om vissa festligheter är förträffliga i Hans Heliga och Nådiga Majestäts ögon. Tidigare slaktades i Hans Heliga och Nådiga Majestäts kök varje dag hundratusentals levande djur för att tillaga mat. Men nu, när denna Lagens Helig Skrift nedtecknas, slaktas dagligen endast tre levande djur för matlagning, nämligen två påfåglar och en antilop – men antilopen dock inte alltid. Inte ens dessa tre levande djur ska slaktas i framtiden.

2

Överallt i Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungens välde, och även bland grannfolken Chola, Pandya, Satiyaputra, Kerala, så långt bort som till Tambaparni, den grekiske kungen Antiochos och också denne Antiochos grannar, överallt har gjorts åtgärder av två slag för läkedom av Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen, nämligen läkande åtgärder för människor och läkande åtgärder för djur. Också läkeväxter, både läkeväxter för människor och läkeväxter för djur, har där de saknats importerats och planterats. Också rotfrukter och frukter har överallt där de saknats importerats och planterats. Vid vägarna har också brunnar grävts och träd planterats, som kan åtnjutas av både människor och djur.

3

Så säger Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen:

Tolv år efter min kröning utfärdade jag följande befallning:

Överallt inom mitt välde måste de underordnade ämbetsmännen, guvernören och polischefen var femte år förflyttas, både vad gäller deras vanliga uppgifter och för det särskilda syftet att inskräpa Pliktens Lag, nämligen:

Det är förträffligt att lyssna till sin far och sin mor; det är förträffligt att vara frikostig mot vänner, bekanta, släktingar, braminer och asketer; det är förträffligt att avstå från slaktandet av levande djur; små utgifter och litet sparande.

Rådet ska också inskräpa detsamma för ämbetsmännen i skatteavdelningen, både vad gäller andan och bokstaven i befallningen.

4

I det förgångna har under flera hundra år slakten av levande offerdjur, dödandet av levande varelser, otillständig behandling av släktingar, otillständig behandling av braminer och asketer ökat.

Men nu har genom Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungens utövande av fromhet krigstrummornas genljud blivit till lagens genljud, då han visar skådespel om gudarnas boningar, skådespel om elefanten, fyrverkerier och andra framställningar av gudomligt slag.

Så som inte skett under många hundra år, har nu på grund av att Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen har inskräpt fromhetens lag, avståndstagandet från slakten av levande offerdjur ökat, avståndstagandet från dödandet av levande varelser har ökat, liksom riktig behandling av släktingar, riktig behandling av braminer och asketer, och att man lyssnar till sin far och mor, att man lyssnar till de äldre. Sålunda har, också på många andra sätt, utövandet av Lagen ökat, och Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen kommer att tillse att detta utövande av Lagen ökar alltmer.

Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungens söner, sonsöner och sonsonsöner kommer att tillse att detta tillämpande av Lagen ökar tills tidevarvets slut. Genom att stå fast i Fromhetens Lag och i moral kommer de att inpränta Lagen. Ty detta är den bästa av handlingar – att inpränta Lagen. Att utöva Lagen är inte för den omoraliska människan. Både tillväxt och ickeavtagande i denna sak är utmärkta.

I detta syfte har denna skrift nedtecknats, så att människor ska sträva efter tillväxt och inte ge stöd åt avtagande.

Tolv år efter sin kröning lät Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen nedteckna detta.

5

Så säger Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen:

En god handling är svår att utföra. Den som är upphovet till en god handling gör en svår sak. Men nu har jag utfört många goda handlingar.

Skulle mina söner, sonsöner och mina ättlingar efter dem till tidens slut följa denna väg, kommer de att handla rätt; men i detta fall kommer den som försummar en del av sin plikt att göra orätt, ty synden är lätt gjord.

Under lång tid i det förgångna har ämbetsmän som är sededomare för fromhetens lag inte funnits, utan sådana ämbetsmän skapades av mig tretton år efter min kröning.

Bland människor av alla sekter används de för att upprätta fromhetens lag, för denna lags tillväxt och för välfärd och lycka för alla som är trogna den sanna religionen och för Yavanas, Kambojas, Gandharas, Rashtrikas, Pitinikas folk liksom för andra stater vid min västra gräns.

Bland tjänare och herrar, braminer och rika, bland hjälplösa och gamla används de för att befria sina underordnade i fromhetens lag från världsliga bekymmer.

De används också för att granska fängelsedomar och dödsdomar, för att sänka straff eller ge frihet på grund av motiv, barnafödande, uppvigling eller hög ålder.

I huvudstaden och i alla landsortsstäder, i mina bröders och systrars bostäder för kvinnor och för andra släktingar används de överallt. Dessa sededomare för fromhetens lag är sysselsatta överallt i mitt rike, bland lagens underordnade då det gäller lagens angelägenheter, upprättandet av lagen och givandet av allmosor.

För detta syfte har denna lags skrift nedtecknats, för att den ska vara länge och för att mina undersåtar ska handla enligt den.

6

Så säger Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen:

Under lång tid tillbaka har uppgifter inte skötts och upplysningar inte lämnats in ständigt. Därför har jag vidtagit åtgärder så att alltid, när jag äter eller är i damernas våningar eller i mina privata rum eller i stallen eller i mina åkdon eller på nöjesfälten, personer anställda att ge upplysningar överallt ska hålla mig underrättad om folkets förhåvanden.

Och överallt ägnar jag mig åt folkets angelägenheter. Och om jag till exempel muntligen beordrar en gåva, eller ett brådskande ärende har överlämnats till de högsta tjänstemännen och rådet röstar om eller skjuter upp ärendet, så måste upplysningar om detta utan dröjsmål lämnas till mig var jag än är och alltid. Detta är min befallning.

Därför att jag aldrig är tillfreds i mitt utövande och uträttande av mina uppgifter. Ty jag måste arbeta för hela folkets välfärd. Och grunden för detta är energi och att uträtta uppgifterna. Ty ingenting är viktigare än hela folkets välfärd. Alla ansträngningar jag gör är till för att jag ska uppnå befrielse från min skuld till levande varelser, så att

genom att jag gör några människor lyckliga i denna värld, de må nå himlen i den andra världen. Av den anledningen har jag beordrat att denna lagens skrift blivit nedtecknad, så att den ska bevaras, medan mina söner, sonsöner och deras söner kan handla för hela folkets välfärd. Detta är dock svårt utan den högsta ansträngning.

7

Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen önskar att människor av alla samfund ska kunna leva överallt, ty de önskar alla bemästra sina sinnen och sin själs renhet. Människor har emellertid olika önskingar och begär. De olika samfundet uppfyller antingen alla eller bara delar av buden. Också för en människa för vilken frikostig slösaktighet är omöjlig, är herravälde över sinnena, själens renhet, tacksamhet och uthållig hängivenhet helt nödvändiga.

8

I det förgångna brukade Deras Heliga Majestäter göra så kallade nöjesresor. Under dessa färder brukade de jaga och roa sig på andra liknande sätt. Tio år efter Hans Heliga och Nådiga Majestät den nuvarande kungens kröning började han resan mot den Högsta kunskapen. Så uppstod Fromhetens resor. Under dessa är sedvänjorna dessa – att besöka asketer och braminer och visa givmildhet mot dem; att besöka de äldre och ge dem gåvor av guld; att besöka människor på landsbygden och undervisa dem i Fromhetens lag och diskutera denna Lag. Sålunda utgör sedan dess ett annat öde Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungens tillfredsställelse.

9

Så säger Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen:

Människor utför olika ceremonier. Vid sjukdom, vid söners giftemål, vid döttrars giftemål, vid barns födelse, före resor – vid dessa och andra likande tillfällen utför människor många ceremonier. Nåväl, kvinnorna utför många, triviala och värdelösa ceremonier.

Ceremonier måste ändå genomföras, även om detta slag bär lite frukt. Å andra sidan bär detta slag, nämligen Fromhetens ceremoni, mycket frukt. I den ingår att behandla slavar och tjänare riktigt, vörda lärare, mildhet mot levande varelser och frikostighet mot asketer och braminer. Detta och andra handlingar av samma slag kallas för Fromhetens ceremoni.

Därför ska en far, son, bror, herre, vän eller kamrat, ja också en granne säga: Detta är utmärkt, detta är den ceremoni som vi ska utföra tills vi uppnår det begärda målet. Denna ska jag utföra, ty denna världens ceremonier är av tveksamt värde; kanske kan de nå det begärda målet, kanske inte, och de förblir av denna världen. Denna Fromhetens ceremoni är tvärtom tidlös; därför att den, även om den misslyckas att nå det begärda målet i denna världen, så skapar den ändlösa förtjänster i den andra världen. Om den råkar uppnå det önskade målet här, så är båda målen säkrade, nämligen det begärda målet i denna världen och ändlös förtjänst i världen bortom skapas av denna Fromhetens ceremoni.

10

Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen tror inte att ära och rykte gör någon nytta om mitt folk inte nu och i framtiden lydigt lyssnar till Fromheten Lag och följer dess bud. Endast för det syftet önskar Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen ära och ryktbarhet.

Alla ansträngningar som Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen gör är för det kommande livets skull, så att varje människa ska bli fri från faror, och dessa faror är lasterna.

Det är sannerligen svårt att uppnå en sådan frihet, både för människor i hög eller låg ställning, utom genom högsta ansträngning och genom att uppge alla andra mål. Detta är dock svårt för människor i hög ställning.

11

Så säger Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen:

Det finns ingen gåva sådan som Fromhetens Lag, vänskap i fromhet, generositet i fromhet, släktskap i fromhet.

Av detta består den – i rätt behandling av slavar och tjänare, att lyssna till din far och mor, att ge till vänner, kamrater, släktingar, asketer och braminer, att avstå från slaktoffren av levande varelser.

Detta bör sägas av far, son, bror, herre, vän eller kamrat, ja även av en granne – Detta är utmärkt, detta bör man göra.

En människa som handlar så har framgång i denna världen och skapar oändliga förtjänster i den andra världen genom denna fromhetens gåva.

12

Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen betygar sin vördnad för människor av alla sekter, de må vara asketer eller husägare, genom gåvor och olika slag av vördnad.

Hans Heliga Majestät bryr sig dock inte så mycket om gåvor och yttre vördnad som om att det väsentliga i varje sekt ska tillväxa. Det väsentligas tillväxt tar sig olika uttryck, men grunden är behärskning i tal, nämligen att en människa inte ska vörda sin egen sekt eller ringakta en annan utan skäl. Missaktning ska bero endast på speciella orsaker, ty andras sekter förtjänar alla vördnad av ett eller annat skäl.

Genom att handla så upphöjer en människa sin egen sekt, och på samma gång hjälper hon andra människors sekter. Genom att handla på motsatt sätt skadar en människa sin egen sekt och gör andra människors sekter en otjänst. Ty den som vördar sin egen sekt medan han ringaktar andras sekter helt genom förkärlek för sin egen, i syfte att förhöja sin egen sekts storhet, tillfogar i verkligheten genom ett sådant uppförande sin egen sekt den svåraste skada.

Endräkt är därför förtjänstfull, nämligen att lyssna och gärna lyssna till Fromhetens Lag som andra uppfattar den. Ty detta är Hans Heliga Majestäts önskan, att alla sekter skall höra mycket undervisning och ha fullgoda läror.

Därför måste anhängarna till alla sekter, vilka de än må vara, underrättas om att Hans Heliga Majestät inte bryr sig så mycket om gåvor eller yttre vördnadsbetygelser som om att det väsentliga i alla sekter utvecklas och att de alla respekteras.

För detta syfte har tillsatts domare i Fromhetens Lag, domare för kvinnorna, uppsyningsmän över betesmarkerna och andra offentliga områden. Och frukten av detta är – att den egna sekten tillväxer och att glansen hos Fromhetens Lag förhöjs.

13

Hans Heliga och Nådiga Majestät Konungen erövrade Kalingas rike när han var i sitt åttonde regeringsår. Etthundrafemtiotusen människor fördes då iväg i fångenskap, etthundratusen dräptes och många gånger fler dog.

Genast efter det att Kalingas rike införlivats påbörjade Hans Heliga Majestäts nitiska försvar av Fromhetens Lag, hans kärlek till denna Lag och hans inskräpande av denna Lag. Därför uppstod Hans Heliga Majestäts ånger över att han erövrat Kalingas rike, ty erövringen av ett rike som tidigare inte varit erövrat innebär

---

slaktande, död och fångenskap för folket. Detta innebär djup sorg och ånger för Hans Heliga Majestät.

Det finns också ett annat skäl för att Hans Heliga Majestät känner ännu mer ånger, eftersom braminer och asketer och människor i andra sekter eller husägare som bor där och som praktiserar dygderna att lyssna till sina ledare, lyssna till far och mor, lyssna till lärare, behandla vänner, bekanta, kamrater, släktingar, slavar och tjänare riktigt och gör det med uthållig hängivenhet – att dessa drabbats av våld eller massaker eller att de skiljts från sina kära. Eller att våld tillfogats vänner, bekanta, kamrater och släktingar till dem som själva är skyddade medan deras tillgivenhet för de skadade är oförminskad. Detta betyder också för dem ett slags våld och andelen av detta bland alla människor är något som Hans Heliga Majestät ångrar, ty det är aldrig så att tro på en eller annan sekt inte finns.

Så att om av alla de människor som då nedslogs, dödades eller bortfördes som fångar i Kalinga, bara en hundradel av en tusendel nu skulle drabbas av samma öde, så skulle Hans Heliga Majestät beklaga detta. Om dessutom någon skulle handla orätt mot honom, så måste Hans Heliga Majestät tåla detta, så långt det är möjligt att tåla. Även på skogsfolken i sitt rike ser Hans Majestät välvilligt, och han försöker få dem att tänka rätt, ty annars drabbas Hans Majestät av ånger. De ombeds att sluta med sina onda handlingar, så att de inte ska straffas. Ty Hans Heliga Majestät önskar att alla levande varelser ska vara säkra, ha självkontroll, sinnesfrid och glädje. Och detta är den viktigaste erövringen enligt Hans Heliga Majestäts uppfattning, erövringen av Fromhetens Lag, som har vunnits av Hans Heliga Majestät både i hans eget rike och bland alla hans grannar så långt bort som sexhundra halvmil, där grekernas kung Antiochos lever, och norr om denne Antiochos där de fyra kungarna Ptolemeus, Antigonos, Magas och Alexander bor – likaså i söder hos Chola- och Pandyafolken så långt som till Tamraparnifloden – och här också i kungens besittningar – bland grekerna, kambojaner, Nabhapantier i Nabhaka; bland Bhojaer, Pitinikaer, Andhraer och Pulindaer – överallt följer de Hans Heliga Majestäts föreskrifter i Fromhetens Lag.

Också där Hans Heliga Majestäts sändebud inte banar sig väg, har folken, som hört Hans Heliga Majestäts påbud grundade på Fromhetens Lag och hans undervisning i denna lag, utövat och kommer att utöva lagen.

Och åter säger jag, att den erövring som därigenom vunnits överallt, överallt är en erövring full av glädje. Glädje vinnes vid erövringen av Lagen. Denna glädje är dock en småsak. Hans Heliga Majestät anser att endast det som rör den andra världen bär mycket frukt.

Och för detta syfte har den Lagens heliga skrift nedtecknats, så att mina söner och sonsöner, om de kommer, inte ska tro att deras plikt är att göra nya erövringar. Om dock en erövring skulle behaga dem, ska de bara bry sig om tålmod och mildhet, och betrakta bara det som en erövring som orsakas av Fromhetens Lag. Den gagnar både denna värld och den kommande. Må hela deras glädje ligga i strävan; den gagnar både denna värld och den kommande.

14

Denna heliga skrift om Fromhetens Lag har nedtecknats på order av Hans Heliga Majestät Konungen, ibland förkortad, ibland i normal längd och ibland i utvidgad form; och allt är inte medtaget överallt. Ty mitt rike är stort, och mycket har skrivits, och mycket ska jag låta skriva.

Och vissa uttryck har använts gång på gång på grund av det ena eller andra ämnets ljuva behag, i förhoppning att folket ska handla i enlighet därmed. Kanske har något blivit ofullständigt nedtecknat på grund av att ett avsnitt förvanskats eller på grund av missförstånd eller därför att skrivaren gjort ett misstag.

Översatt och bearbetat till svenska av Bo Johansson och Stephan Tomac